

Dziennik Urzędowy

L 166

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 59

24 czerwca 2016

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2016/1017 z dnia 23 czerwca 2016 r. zmieniające załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) w odniesieniu do nieorganicznych soli amonowych⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1018 z dnia 23 czerwca 2016 r. zmieniające po raz 246. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z organizacjami ISIL (Daisz) i Al-Kaida 5
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1019 z dnia 23 czerwca 2016 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 7
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1020 z dnia 23 czerwca 2016 r. w sprawie maksymalnej ceny zakupu interwencyjnego w ramach drugiego indywidualnego zaproszenia do składania ofert na zakup odtuszczonego mleka w proszku w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/826 9

DECYZJE

- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego (UE) 2016/1021 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie powołania, kompetencji, składu liczbowego i czasu trwania mandatu Komisji śledczej do zbadania zarzutów naruszenia prawa Unii i niewłaściwego administrowania w jego stosowaniu w odniesieniu do prania pieniędzy, unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania 10
- ★ Decyzja Rady (UE) 2016/1022 z dnia 17 czerwca 2016 r. uchylająca decyzję 2010/401/UE w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na Cyprze 14
- ★ Decyzja Rady (UE) 2016/1023 z dnia 17 czerwca 2016 r. uchylająca decyzję 2010/289/UE w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Słowenii 17

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2016/1017

z dnia 23 czerwca 2016 r.

zmieniające załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) w odniesieniu do nieorganicznych soli amonowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EEG i dyrektywę Komisji 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/WE i 2000/21/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 68 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 14 sierpnia 2013 r. Republika Francuska poinformowała Komisję, Europejską Agencję Chemikaliów („Agencja”) i inne państwa członkowskie, zgodnie z art. 129 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (klauszula ochronna), że w dniu 21 czerwca 2013 r. postanowiła przyjąć środek tymczasowy⁽²⁾ w celu ochrony społeczeństwa przed narażeniem na działanie amoniaku uwalnianego z soli amonowych obecnych w materiałach z waty celulozowej stosowanych do izolacji budynków.
- (2) Decyzją wykonawczą Komisji 2013/505/UE⁽³⁾ przyjętą zgodnie z art. 129 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 zezwolono na stosowanie tego środka tymczasowego do dnia 14 października 2016 r.
- (3) Zgodnie z art. 129 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 w dniu 18 czerwca 2014 r. Republika Francuska wszczęła procedurę wprowadzania ograniczeń, przedstawiając Agencji dokumentację zgodną z załącznikiem XV.
- (4) W dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV⁽⁴⁾ zaproponowano ograniczenia w odniesieniu do soli amonowych stosowanych w charakterze związków opóźniających zapłon w materiałach izolacyjnych z waty celulozowej, ponieważ w pewnych warunkach prowadzą one do emisji amoniaku. W dokumentacji określono 3 ppm jako dopuszczalną wartość emisji amoniaku z materiałów izolacyjnych z waty celulozowej poddanej działaniu nieorganicznych soli amonowych, bez określania dopuszczalnej zawartości soli amonowych w materiałach izolacyjnych z waty celulozowej. W dokumentacji wykazano, że niezbędne jest działanie w skali całej Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie z dnia 21 czerwca 2013 r. w sprawie zakazu wprowadzania do obrotu, przywozu, sprzedaży, dystrybucji oraz produkcji materiałów izolacyjnych z waty celulozowej zawierających sole amonowe jako adiuwanty, *Journal Officiel de la République Française* z dnia 3 lipca 2013 r. Projekt rozporządzenia przedłożono wstępnie Komisji zgodnie z dyrektywą 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych.

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/505/UE z dnia 14 października 2013 r. w sprawie zezwolenia na zastosowanie środka tymczasowego przez Republikę Francuską, zgodnie z art. 129 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), w celu ograniczenia stosowania soli amonowych w materiałach izolacyjnych z waty celulozowej (Dz.U. L 275 z 16.10.2013, s. 52).

⁽⁴⁾ <http://echa.europa.eu/documents/10162/999a106c-6baf-48c7-8764-0c55576a2517>

- (5) W dniu 3 marca 2015 r. Komitet ds. Oceny Ryzyka Agencji („RAC”) wydał opinię w sprawie ograniczenia proponowanego w dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV, stwierdzając ryzyko zagrożenia dla zdrowia ludzkiego związane z uwalnianiem amoniaku z mieszanek i produktów izolacyjnych z waty celulozowej, któremu należy zapobiec. RAC stwierdził ponadto, że proponowane ograniczenie z modyfikacjami wprowadzonymi przez RAC stanowi najbardziej właściwy ogólnounijny środek przeciwdziałania stwierdzonemu ryzyku pod względem skuteczności w ograniczaniu takiego ryzyka.
- (6) RAC zaproponował wprowadzenie ograniczenia obejmującego zarówno wprowadzenie do obrotu zarówno mieszanek, jak i produktów izolacyjnych z waty celulozowej z dodatkiem nieorganicznych soli amonowych. RAC zalecił, by ograniczenie zobowiązywało dostawców mieszanek izolacyjnych z waty celulozowej do przekazywania na niższe poziomy łańcucha dostaw, aż do użytkowników końcowych (tak użytkowników zawodowych, jak i konsumentów), informacji o maksymalnym dopuszczalnym wskaźniku obciążenia ⁽¹⁾ izolacyjnej mieszanki celulozowej wykorzystanej w testach poprzedzających wprowadzenie do obrotu w celu wykazania zgodności z wymogami, przykładowo na etykietach lub w dokumentacji towarzyszącej mieszankom. Ograniczenie powinno ponadto zawierać wymóg nieprzekraczania maksymalnego dopuszczalnego wskaźnika obciążenia przekazanego przez dostawcę przy stosowaniu izolacyjnych mieszanek celulozowych przez dalszych użytkowników w celu wykluczenia emisji amoniaku przekraczającej poziom ustalony w trakcie testów poprzedzających wprowadzenie do obrotu. RAC zalecił także zwolnienie w drodze odstępstwa z wprowadzonego ograniczenia poziomu emisji amoniaku izolacyjnych mieszanek celulozowych używanych wyłącznie do produkcji produktów izolacyjnych z waty celulozowej, ponieważ każdy gotowy produkt musi spełniać wymogi ograniczenia emisji przed dopuszczeniem do obrotu lub użytku.
- (7) W dniu 10 czerwca 2015 r. Komitet ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych („SEAC”) wydał opinię ws. ograniczenia proponowanego w dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV, w której stwierdził, że proponowane ograniczenie z modyfikacjami wprowadzonymi przez SEAC stanowi najbardziej właściwy ogólnounijny środek przeciwdziałania stwierdzonemu ryzyku co do proporcjonalności relacji kosztów do korzyści w ujęciu społeczno-gospodarczym.
- (8) Ponadto w opinii SEAC zamiast proponowanego w dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV jednego roku, odpowiedni czas potrzebny zainteresowanym podmiotom gospodarczym na podjęcie właściwych kroków do utrzymania emisji amoniaku z materiałów izolacyjnych używanych wyłącznie do produkcji produktów izolacyjnych z waty celulozowej z dodatkiem nieorganicznych soli amonowych poniżej określonej wartości należy określić jako dwa lata.
- (9) RAC oraz SEAC potwierdziły postulat Republiki Francuskiej, że zwolnienie materiałów izolacyjnych z waty celulozowej poddanej działaniu nieorganicznych soli amonowych do stosowania na wolnym powietrzu nie jest uzasadnione i nie powinno być wprowadzane.
- (10) W ramach prac nad ograniczeniem przeprowadzono konsultacje z ustanowionym przez Agencję forum wymiany informacji o egzekwowaniu przepisów, a uzyskane w ten sposób opinie zostały uwzględnione.
- (11) W dniu 25 czerwca 2015 r. Agencja przedłożyła Komisji opinie RAC i SEAC ⁽²⁾. W oparciu o wspomniane opinie Komisja uznała, że izolacja z waty celulozowej poddana działaniu nieorganicznych soli amonowych o poziomie emisji amoniaku w określonych warunkach badania osiagającym lub przekraczającym 3 ppm powoduje niedopuszczalne zagrożenie dla zdrowia ludzkiego.
- (12) Nie istnieją obecnie żadne konkretne metody pomiaru emisji amoniaku z izolacji z waty celulozowej poddanej działaniu nieorganicznych soli amonowych. Dlatego do czasu opracowania specyficznej metody należy dostosować obowiązującą metodę badawczą określoną w specyfikacji technicznej CEN/TS 16516 do zastosowań w celu weryfikacji zgodności z ograniczeniami w odniesieniu do nieorganicznych soli amonowych.
- (13) Należy zapewnić zainteresowanym stronom odpowiedni czas na podjęcie właściwych środków w celu zapewnienia, żeby ewentualne emisje amoniaku z izolacji z waty celulozowej z dodatkiem nieorganicznych soli amonowych nie przekraczały określonej wartości. W związku z tym datę rozpoczęcia stosowania ograniczenia w odniesieniu do soli amonowych należy odroczyć. Dla zachowania ciągłości i pewności prawa ograniczenie to powinno jednak obowiązywać z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w państwie, w którym obowiązują już krajowe środki ograniczające stosowanie nieorganicznych soli amonowych w izolacji z waty celulozowej zatwierdzone przez Komisję w ramach procedury ochronnej REACH.
- (14) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1907/2006.
- (15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 133 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006,

⁽¹⁾ Wskaźnik obciążenia izolacji celulozowej (określany np. w kg/m²) wyraża się w grubości (np. w m) i gęstości (w kg/m³).

⁽²⁾ <http://echa.europa.eu/documents/10162/522a9f94-058a-4bef-9818-f265a1d2d64d>

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 czerwca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 dodaje się pozycję w brzmieniu:

„65. Nieorganiczne sole amonowe	1. Nie mogą być wprowadzane do obrotu ani używane w izolacyjnych mieszankach celulozowych ani jako składniki produktów izolacyjnych z waty celulozowej od dnia 14 lipca 2018 r., chyba że emisja amoniaku z tych mieszanek i produktów izolacyjnych jest objętościowo niższa niż 3 ppm (2,12 mg/m³) w warunkach badania określonych niżej, w ust. 4. Dostawca mieszanek izolacyjnych z dodatkiem nieorganicznych soli amonowych ma obowiązek powiadomienia odbiorców lub konsumentów o maksymalnym dopuszczalnym wskaźniku obciążenia izolacyjnej mieszanki celulozowej, który wyraża się w grubości i gęstości. Z kolei każdy dalszy użytkownik ma obowiązek dopilnować, aby przekazany mu przez dostawcę dopuszczalny wskaźnik obciążenia izolacyjnej mieszanki celulozowej nie został przekroczony. 2. W drodze odstępstwa, ust. 1 nie ma zastosowania w przypadku wprowadzania na rynek izolacyjnych mieszanek celulozowych używanych wyłącznie do produkcji produktów izolacyjnych z waty celulozowej ani w przypadku używania ich w tym celu. 3. W przypadku państwa członkowskiego, w którym w dniu 14 lipca 2016 r. obowiązują krajowe środki ograniczające stosowanie nieorganicznych soli amonowych w izolacji z waty celulozowej zatwierdzone przez Komisję na mocy art. 129 ust. 2 lit. a), przepisy ust. 1 i 2 stosuje się natychmiast od tego dnia. 4. Spełnienie wymogu ograniczenia emisji określonego w ust. 1 akapit pierwszy należy wykazać zgodnie z warunkami specyfikacji technicznej CEN/TS 16516, dostosowanymi w następujący sposób: a) minimalny czas trwania próby wynosi 14 dni (zamiast 28); b) poziom emisji amoniaku mierzy się przynajmniej raz dziennie przez cały czas próby; c) dopuszczalna wartość emisji nie może być przekroczona w żadnym z pomiarów dokonanych w czasie próby; d) wilgotność względna musi wynosić 90 % (zamiast 50 %); e) należy stosować odpowiednią metodę pomiaru emisji amoniaku; f) pomiar wskaźnika obciążenia, który wyraża się w grubości i gęstości, należy rejestrować w czasie pobierania próby izolacyjnej mieszanki celulozowej lub produktów izolacyjnych podlegających badaniu.”.
---------------------------------	--

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/1018**z dnia 23 czerwca 2016 r.****zmieniające po raz 246. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z organizacjami ISIL (Daisz) i Al-Kaida**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z organizacjami ISIL (Daisz) i Al-Kaida ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 1 lit. a) i art. 7a ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 zawiera wykaz osób, grup i podmiotów, których fundusze oraz zasoby gospodarcze podlegają zamrożeniu na mocy tego rozporządzenia.
- (2) Dnia 20 czerwca 2016 r. Komitet ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych podjął decyzję o wykreśleniu jednej osoby fizycznej z wykazu osób, grup i podmiotów, w odniesieniu do których należy stosować zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych. Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002.
- (3) W celu zapewnienia skuteczności środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu powinno ono wejść w życie w trybie natychmiastowym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 czerwca 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Szef Służby ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, s. 9.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 881/2002 w tytule „Osoby fizyczne” wykreśla się wpis w brzmieniu:

„Farid Aider (alias a) Achour Ali, b) Terfi Farid, c) Abdallah). Data urodzenia: 12.10.1964. Miejsce urodzenia: Algier, Algieria. Obywatelstwo: algierskie. Dodatkowe informacje: a) włoski numer identyfikacji podatkowej DRAFRD64R12Z301; b) nakaz aresztowania wydany przez władze włoskie dnia 16.11.2007; c) uważa się, że ukrywa się przed włoskim wymiarem sprawiedliwości od 14.12.2007. Data wyznaczenia, o której mowa w art. 2a ust. 4 lit. b): 17.3.2004.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/1019**z dnia 23 czerwca 2016 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 czerwca 2016 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	135,3
	ZZ	135,3
0709 93 10	TR	120,5
	ZZ	120,5
0805 50 10	AR	164,2
	CL	136,1
	MA	100,9
	TR	151,6
0808 10 80	ZA	173,5
	ZZ	145,3
	AR	118,6
	BR	109,7
	CL	138,2
	CN	75,7
	NZ	156,6
	SA	114,4
	US	160,2
	ZA	114,0
	ZZ	123,4
0809 10 00	TR	238,5
	ZA	254,4
	ZZ	246,5
0809 29 00	TR	397,6
	ZZ	397,6
0809 30 10, 0809 30 90	TR	148,5
	ZZ	148,5
0809 40 05	TR	148,6
	ZZ	148,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/1020**z dnia 23 czerwca 2016 r.****w sprawie maksymalnej ceny zakupu interwencyjnego w ramach drugiego indywidualnego zaproszenia do składania ofert na zakup odtłuszczonego mleka w proszku w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/826**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1370/2013 z dnia 16 grudnia 2013 r. określające środki dotyczące ustalania niektórych dopłat i refundacji związanych ze wspólną organizacją rynków produktów rolnych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/826⁽²⁾ otwarto zakup odtłuszczonego mleka w proszku w drodze procedury przetargowej na okres do dnia 30 września zgodnie z warunkami przewidzianymi w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1272/2009⁽³⁾.
- (2) Zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1272/2009 na podstawie ofert otrzymanych w ramach indywidualnych zaproszeń do składania ofert przetargowych Komisja powinna ustalić maksymalną cenę zakupu.
- (3) Na podstawie ofert otrzymanych w ramach drugiego indywidualnego zaproszenia do składania ofert przetargowych należy ustalić maksymalną cenę zakupu.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do drugiego indywidualnego zaproszenia do składania ofert przetargowych na zakup odtłuszczonego mleka w proszku w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/826, w przypadku którego termin składania ofert upłynął z dniem 21 czerwca 2016 r., maksymalną cenę zakupu ustala się na 169,80 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 czerwca 2016 r.

W imieniu Komisji,

za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 346 z 20.12.2013, s. 12.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/826 z dnia 25 maja 2016 r. zamykające zakup interwencyjny odtłuszczonego mleka w proszku po stałej cenie w odniesieniu do okresu zakupu interwencyjnego do dnia 30 września 2016 r. i otwierające procedurę przetargową zakupu (Dz.U. L 137 z 26.5.2016, s. 19).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej (Dz.U. L 349 z 29.12.2009, s. 1).

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2016/1021

z dnia 8 czerwca 2016 r.

w sprawie powołania, kompetencji, składu liczbowego i czasu trwania mandatu Komisji śledczej do zbadania zarzutów naruszenia prawa Unii i niewłaściwego administrowania w jego stosowaniu w odniesieniu do prania pieniędzy, unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając wniosek 337 posłów mający na celu powołanie komisji śledczej mającej na celu zbadanie zarzutów dotyczących naruszenia prawa Unii i niewłaściwego administrowania w jego stosowaniu w odniesieniu do prania pieniędzy, unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania,
- uwzględniając propozycję Konferencji Przewodniczących,
- uwzględniając art. 226 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając decyzję 95/167/WE, Euratom, EWWiS Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji z dnia 19 kwietnia 1995 r. w sprawie szczegółowych przepisów regulujących egzekwowanie przez Parlament Europejski jego prawa do prowadzenia dochodzeń ⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 325 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając dyrektywę 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu ⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającą rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE ⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE ⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającą dyrektywę 77/799/EWG ⁽⁵⁾,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniającą dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 113 z 19.5.1995, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15.

⁽³⁾ Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 359 z 16.12.2014, s. 1.

- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/91/UE z dnia 23 lipca 2014 r., zmieniającą dyrektywę 2009/65/WE w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) w zakresie funkcji depozytariusza, polityki wynagrodzeń oraz sankcji ⁽¹⁾,
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 ⁽²⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 231/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE w odniesieniu do zwolnień, ogólnych warunków dotyczących prowadzenia działalności, depozytariuszy, dźwigni finansowej, przejrzystości i nadzoru ⁽³⁾,
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II) ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając dyrektywę 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniającą dyrektywę Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylającą dyrektywę Rady 84/253/EWG ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 537/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymogów dotyczących ustawowych badań sprawozdań finansowych jednostek interesu publicznego, uchylające decyzję Komisji 2005/909/WE ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/56/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniającą dyrektywę 2006/43/WE w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylającą dyrektywę Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/17/UE z dnia 13 czerwca 2012 r. zmieniającą dyrektywę Rady 89/666/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/56/WE i 2009/101/WE w zakresie integracji rejestrów centralnych, rejestrów handlowych i rejestrów spółek ⁽⁹⁾,
 - uwzględniając zalecenie Komisji 2012/771/UE z dnia 6 grudnia 2012 r. w sprawie środków mających na celu zachęcenie państw trzecich do stosowania minimalnych norm dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania ⁽¹⁰⁾ oraz zalecenie Komisji 2012/772/UE z dnia 6 grudnia 2012 r. w sprawie agresywnego planowania podatkowego ⁽¹¹⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 stycznia 2016 r. do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie strategii zewnętrznej na rzecz efektywnego opodatkowania (COM(2016) 24),
 - uwzględniając art. 198 Regulaminu,
1. podejmuje decyzję o powołaniu Komisji śledczej do zbadania zarzutów naruszenia prawa Unii i niewłaściwego administrowania w jego stosowaniu w odniesieniu do prania pieniędzy, unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania;

⁽¹⁾ Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 186.

⁽²⁾ Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 83 z 22.3.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 158 z 27.5.2014, s. 77.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 158 z 27.5.2014, s. 196.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 156 z 16.6.2012, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 338 z 12.12.2012, s. 37.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 338 z 12.12.2012, s. 41.

2. postanawia, że Komisja śledcza będzie miała za zadanie:

- zbadanie zarzutów nieegzekwowania przez Komisję oraz niewdrożenia i nieskutecznego egzekwowania przez państwa członkowskie dyrektywy 2005/60/WE, przy uwzględnieniu obowiązku terminowego i skutecznego wdrożenia dyrektywy (UE) 2015/849;
- zbadanie zarzutów niezastosowania przez organy państw członkowskich sankcji administracyjnych i innych środków administracyjnych wobec instytucji, co do których stwierdzono, że dopuściły się one poważnego naruszenia przepisów krajowych przyjętych zgodnie z dyrektywą 2005/60/WE, jak stanowią przepisy dyrektywy 2013/36/UE;
- zbadanie zarzutów nieegzekwowania przez Komisję oraz nieskutecznego wdrożenia przez organy państw członkowskich dyrektywy 2011/16/UE, w szczególności jej art. 9 ust. 1 dotyczącego spontanicznego przekazywania innemu państwu członkowskiemu informacji na temat podatków w przypadkach, gdy istnieją podstawy, aby przypuszczać, że może dojść do strat podatkowych, przy uwzględnieniu obowiązku terminowego i skutecznego wdrożenia i egzekwowania dyrektywy 2014/107/UE; w tym celu i do celów prowadzenia, w oparciu o inne podstawy prawne, postępowań w sprawie zarzucanych naruszeń prawa i niewłaściwego administrowania, o którym mowa powyżej, korzystanie z dostępu do wszystkich odnośnych dokumentów, w tym wszystkich odnośnych dokumentów Grupy ds. Kodeksu Postępowania, które zostały pozyskane przez komisje specjalne TAXE 1 i TAXE 2;
- zbadanie zarzutów nieegzekwowania przez państwa członkowskie postanowień art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, istotnych dla zakresu postępowania, o którym mowa w niniejszej decyzji;
- zbadanie zarzutów nieegzekwowania przez Komisję oraz niewdrożenia i nieegzekwowania przez państwa członkowskie dyrektywy 2014/91/UE;
- zbadanie zarzutów nieegzekwowania przez Komisję oraz niewdrożenia i nieegzekwowania przez państwa członkowskie dyrektywy 2011/61/UE i rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 231/2013;
- zbadanie zarzutów nieegzekwowania przez Komisję oraz niewdrożenia i nieegzekwowania przez państwa członkowskie dyrektywy 2009/138/WE;
- zbadanie zarzutów nieegzekwowania przez Komisję oraz niewdrożenia i nieskutecznego egzekwowania przez państwa członkowskie dyrektywy 2006/43/WE, przy uwzględnieniu obowiązku terminowego i skutecznego wdrożenia rozporządzenia (UE) nr 537/2014 i dyrektywy 2014/56/UE;
- zbadanie zarzutów braku transpozycji przez państwa członkowskie dyrektywy 2013/34/UE;
- zbadanie zarzutów nieegzekwowania przez Komisję oraz niewdrożenia i nieskutecznego egzekwowania przez państwa członkowskie dyrektywy 2012/17/UE;
- zbadanie potencjalnego niedopełnienia przez dowolne państwo członkowskie oraz jego terytoria stowarzyszone i zależne obowiązku lojalnej współpracy zapisanego w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, w stopniu, w jakim jest to istotne dla zakresu postępowania, o którym mowa w niniejszej decyzji; w tym celu dokonanie oceny w szczególności tego, czy jakikolwiek przypadek takiego niedopełnienia obowiązku może wynikać z zarzucanego zaniechania przyjęcia właściwych środków w celu niedopuszczenia do funkcjonowania instrumentów i działania innych pośredników, prawników i podmiotów świadczących usługi na rzecz powiernictw lub spółek, które umożliwiają swoim ostatecznym beneficjentom rzeczywistym ukrywanie się przed instytucjami finansowymi lub do funkcjonowania wszelkich innych instrumentów i pośredników umożliwiających ułatwianie prania pieniędzy, a także uchylanie się od opodatkowania i unikanie opodatkowania w innych państwach członkowskich (w tym przyjrzenie się roli powiernictw, jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością i walut wirtualnych), przy jednoczesnym uwzględnieniu obecnie realizowanych na szczeblu państw członkowskich programów roboczych, które mają na celu zajęcie się tymi problemami i zminimalizowanie ich skutków;
- opracowanie wszelkich zaleceń, jakie uzna w tej kwestii za niezbędne, w tym w sprawie wdrożenia przez państwa członkowskie wspomnianych wyżej zaleceń Komisji z dnia 6 grudnia 2012 r. w sprawie środków mających na celu zachęcenie państw trzecich do stosowania minimalnych norm dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania oraz w sprawie agresywnego planowania podatkowego, jak też dokonanie oceny ostatnich zmian w strategii zewnętrznej Komisji na rzecz efektywnego opodatkowania, a także dokonanie oceny powiązań między ramami prawnymi Unii i państw członkowskich a systemami podatkowymi w państwach trzecich (np. umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania i umowy o wymianie informacji, umowy o wolnym handlu) oraz oceny wysiłków podejmowanych w celu wspierania na szczeblu międzynarodowym (Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju, G-20, Grupa Specjalna ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Organizacja Narodów Zjednoczonych) przejrzystości w zakresie informowania o beneficjentach rzeczywistych;

3. postanawia, że Komisja śledcza przedstawi Parlamentowi sprawozdanie końcowe w terminie 12 miesięcy od momentu przyjęcia niniejszej decyzji;
 4. postanawia, że Komisja śledcza powinna uwzględnić w swoich pracach wszelkie istotne zmiany dotyczące kwestii należących do jej kompetencji, które to zmiany wystąpią w czasie trwania jej mandatu;
 5. postanawia, że wszelkie zalecenia sformułowane przez Komisję śledczą i komisję specjalną TAXE 2 powinny być przedmiotem prac właściwych komisji stałych;
 6. postanawia, że Komisja śledcza będzie liczyć 65 członków;
 7. zobowiązuje swojego przewodniczącego do zapewnienia publikacji niniejszej decyzji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
-

DECYZJA RADY (UE) 2016/1022**z dnia 17 czerwca 2016 r.****uchyłająca decyzję 2010/401/UE w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na Cyprze**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 126 ust. 12,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 13 lipca 2010 r., zgodnie z art. 126 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), Rada przyjęła, na zalecenie Komisji, decyzję Rady 2010/401/UE ⁽¹⁾, w której stwierdziła istnienie nadmiernego deficytu na Cyprze. Rada zauważyła, że zgodnie z danymi przekazanymi przez władze Cypru w kwietniu 2010 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych na Cyprze wyniósł w 2009 r. 6,1 % PKB, a więc przekroczył wartość referencyjną określoną w Traktacie na poziomie 3 % PKB. Dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych miał wynieść w 2010 r. 62 % PKB, czyli powyżej wartości referencyjnej określonej w Traktacie na poziomie 60 % PKB.
- (2) W dniu 13 lipca 2010 r., zgodnie z art. 126 ust. 7 TFUE oraz art. 3 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97 ⁽²⁾, Rada, na zalecenie Komisji, skierowała do Cypru zalecenie, wzywając do zlikwidowania nadmiernego deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych do końca 2012 r. To zalecenie Rady podano do publicznej wiadomości.
- (3) W dniu 27 stycznia 2011 r. Komisja stwierdziła na podstawie dostępnych wówczas informacji, iż Cypr podjął działania zapewniające odpowiedni postęp na drodze do skorygowania nadmiernego deficytu w terminie określonym przez Radę. W dniu 11 stycznia 2012 r. Komisja potwierdziła, że Cypr podjął skuteczne działania na rzecz terminowej i trwałej korekty nadmiernego deficytu.
- (4) Władze Cypru zwróciły się o pomoc finansową Unii, państw członkowskich, których walutą jest euro, oraz Międzynarodowego Funduszu Walutowego (MFW) mającą pomóc powrócić cypryjskiej gospodarce na ścieżkę trwałego wzrostu. W dniu 25 kwietnia 2013 r. Rada przyjęła decyzję 2013/236/UE ⁽³⁾ skierowaną do Cypru w sprawie określonych środków służących przywróceniu stabilności finansowej i trwałego wzrostu gospodarczego. Jednocześnie Europejski Mechanizm Stabilności (EMS) zatwierdził udzielenie Cypru pomocy finansowej. W związku z tym w dniu 26 kwietnia 2013 r. władze Cypru i Komisja, działająca w imieniu EMS, podpisały protokół ustaleń dotyczący szczegółowych warunków w zakresie polityki gospodarczej (zwany dalej „protokołem ustaleń”).
- (5) W dniu 16 maja 2013 r., zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1467/97, Rada stwierdziła, że Cypr podjął wprawdzie skuteczne działania, jednakże po przyjęciu zalecenia Rady z dnia 13 lipca 2010 r. wystąpiły nieprzewidziane niekorzystne zdarzenia gospodarcze niosące poważne negatywne konsekwencje dla finansów publicznych. W związku z tym Rada, na zalecenie Komisji, uznała, że warunki przewidziane w art. 3 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 zostały spełnione i na podstawie art. 126 ust. 7 TFUE przyjęła nowe zalecenie skierowane do Cypru mające na celu likwidację nadmiernego deficytu do końca 2016 r.
- (6) W dniu 6 września 2013 r. Komisja stwierdziła, że Cypr podjął skuteczne działania na rzecz korekty nadmiernego deficytu do 2016 r. zgodnie z zaleceniem Rady z dnia 16 maja 2013 r.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2010/401/UE z dnia 13 lipca 2010 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na Cyprze (Dz.U. L 186 z 20.7.2010, s. 30).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2013/236/UE z dnia 25 kwietnia 2013 r. skierowana do Cypru w sprawie określonych środków służących przywróceniu stabilności finansowej i trwałego wzrostu gospodarczego (Dz.U. L 141 z 28.5.2013, s. 32).

- (7) Zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 472/2013 ⁽¹⁾ Cypr został zwolniony z obowiązku przedkładania osobnych sprawozdań w ramach procedury nadmiernego deficytu, w miejsce których przedkładał sprawozdania w ramach programu dostosowań makroekonomicznych, którym był objęty.
- (8) W marcu 2016 r. Cypr zakończył realizację trzyletniego programu dostosowań makroekonomicznych, który obejmował wdrożenie ambitnego programu reform i przyczynił się do zapewnienia stabilności finansowej, poprawy stanu finansów publicznych oraz przywrócenia trwałego wzrostu gospodarczego.
- (9) Zgodnie z art. 4 Protokołu (nr 12) w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i TFUE, Komisja dostarcza dane na potrzeby zastosowania tej procedury. W ramach stosowania tego Protokołu państwa członkowskie przedkładają dane na temat deficytu i długu sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz inne związane z tym zmienne dwa razy w roku, mianowicie przed dniem 1 kwietnia oraz przed dniem 1 października, zgodnie z art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2009 ⁽²⁾.
- (10) Rada podejmie decyzję o uchyleniu decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na podstawie przedłożonych danych. Ponadto decyzja w sprawie istnienia nadmiernego deficytu zostanie uchylona tylko wówczas, gdy prognozy Komisji wskazują, że deficyt nie przekroczy w okresie objętym prognozą wartości referencyjnej określonej w Traktacie na poziomie 3 % PKB ⁽³⁾.
- (11) Na podstawie danych przedstawionych przez Komisję (Eurostat) zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 479/2009, w oparciu o dane przedłożone przez Cypr w kwietniu 2016 r., program stabilności z 2016 r. oraz prognozę Komisji z wiosny 2016 r., uzasadnione jest sformułowanie następujących wniosków:
- w 2015 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniósł 1 % PKB, co oznacza, że na rok przed terminem wyznaczonym przez Radę został on zmniejszony poniżej 3 % PKB stanowiących wartość referencyjną określoną w Traktacie. Poprawa ta była wynikiem działań na rzecz konsolidacji budżetowej oraz stopniowego zanikania jednorazowego wpływu, jaki na wysokość deficytu w 2014 r. miały środki podjęte na rzecz stabilizacji sektora finansowego,
 - w przedłożonym przez rząd Cypru w dniu 13 maja 2016 r. programie stabilności z 2016 r. przewiduje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych wyniesie 0,4 % PKB w 2016 r. i 0,5 % PKB w 2017 r. W prognozie Komisji z wiosny 2016 r. przewiduje się, że w 2016 r. saldo nominalne wyniesie – 0,4 % PKB, a w 2017 r. – 0 % PKB, przy założeniu kontynuacji dotychczasowej polityki. Oczekuje się zatem, że w okresie objętym prognozą deficyt utrzyma się na poziomie niższym od wartości referencyjnej określonej w Traktacie na poziomie 3 % PKB,
 - Komisja szacuje, że saldo strukturalne, tj. saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne i po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe, uległo w latach 2013–2015 poprawie o 6,6 % PKB,
 - relacja długu brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB wzrosła ze 102,5 % w 2013 r. do 108,9 % w 2015 r. w wyniku pomocy publicznej udzielonej branży finansowej oraz spadku nominalnego PKB. W prognozie Komisji z wiosny 2016 r. przewiduje się, że dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych pozostanie na niezmiennym poziomie w 2016 r. i spadnie do 105,4 % PKB w 2017 r., głównie dzięki wzrostowi nominalnego PKB.
- (12) Począwszy od 2016 r., czyli roku następującego po roku, w którym nastąpiła korekta nadmiernego deficytu, Cypr podlega części zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu i powinien zapewnić zgodność ze swoim średniookresowym celem budżetowym, przestrzegając przy tym wartości referencyjnej dotyczącej wydatków oraz dokonywać wystarczających postępów w spełnianiu kryterium długu zgodnie z art. 2 ust. 1a rozporządzenia (WE) nr 1467/97. W związku z tym oczekuje się, że Cypr osiągnie swój średniookresowy cel budżetowy w 2016 r., podczas gdy w 2017 r. zakładać można pewne odchylenie. W przypadku salda strukturalnego Cypru oczekiwać można większego pogorszenia niż dopuszczalne zgodnie z przejściowymi ustaleniami w zakresie reguły dotyczącej zadłużenia. W 2017 r. konieczne będą dodatkowe środki.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 472/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru gospodarczego i budżetowego nad państwami członkowskimi należącymi do strefy euro dotkniętymi lub zagrożonymi poważnymi trudnościami w odniesieniu do ich stabilności finansowej (Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 479/2009 z dnia 25 maja 2009 r. o stosowaniu Protokołu w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 1).

⁽³⁾ Zgodnie z dokumentem pt. „Szczegółowe zasady wdrażania paktu stabilności i wzrostu oraz wytyczne dotyczące formy i treści programów stabilności i konwergencji” z dnia 3 września 2012 r. Zob.: http://ec.europa.eu/economy_finance/economic_governance/sgp/pdf/coc/code_of_conduct_en.pdf.

- (13) Zgodnie z art. 126 ust. 12 TFUE decyzję Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu należy uchylć, kiedy nadmierny deficyt w danym państwie członkowskim zostanie, w ocenie Rady, skorygowany.
- (14) W ocenie Rady nadmierny deficyt na Cyprze został skorygowany, a zatem należy uchylć decyzję 2010/401/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z całościowej oceny wynika, że nadmierny deficyt na Cyprze został skorygowany.

Artykuł 2

Decyzja 2010/401/UE traci moc.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Cypryjskiej.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 17 czerwca 2016 r.

W imieniu Rady
J.R.V.A. DIJSSELBLOEM
Przewodniczący

DECYZJA RADY (UE) 2016/1023**z dnia 17 czerwca 2016 r.****uchylająca decyzję 2010/289/UE w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Słowenii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 126 ust. 12,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 2 grudnia 2009 r., zgodnie z art. 126 ust. 6 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), Rada przyjęła, na zalecenie Komisji, decyzję Rady 2010/289/UE ⁽¹⁾, w której stwierdziła istnienie nadmiernego deficytu w Słowenii. Rada zauważyła, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych planowany na 2009 r. miał wynieść 5,9 % PKB, a więc powyżej wartości referencyjnej określonej w Traktacie na poziomie 3 % PKB. Dług brutto sektora instytucji rządowych i samorządowych miał wynieść w 2009 r. 34,2 % PKB, czyli poniżej wartości referencyjnej określonej w Traktacie na poziomie 60 % PKB.
- (2) W dniu 2 grudnia 2009 r., zgodnie z art. 126 ust. 7 TFUE oraz art. 3 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97 ⁽²⁾, Rada, na zalecenie Komisji, skierowała do Słowenii zalecenie, wzywając do zlikwidowania nadmiernego deficytu do końca 2013 r. To zalecenie Rady podano do publicznej wiadomości.
- (3) W dniu 21 czerwca 2013 r. Rada stwierdziła, że Słowenia podjęła wprowadzić skuteczne działania zgodnie z zaleceniem Rady z dnia 2 grudnia 2009 r. wydanym na podstawie art. 126 ust. 7 TFUE, jednakże po przyjęciu tego zalecenia wystąpiły nieprzewidziane niekorzystne zdarzenia gospodarcze niosące poważne negatywne konsekwencje dla finansów publicznych. W związku z tym Rada, na zalecenie Komisji, uznała, że warunki przewidziane w art. 3 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 zostały spełnione i na podstawie art. 126 ust. 7 TFUE przyjęła nowe zalecenie skierowane do Słowenii mające na celu likwidację nadmiernego deficytu do końca 2015 r. To nowe zalecenie Rady podano do publicznej wiadomości.
- (4) W dniu 5 marca 2014 r., zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 473/2013 ⁽³⁾, w związku z ryzykiem nieosiągnięcia trwałej korekty nadmiernego deficytu do 2015 r. Komisja skierowała do Słowenii zalecenie dotyczące podjęcia działań niezbędnych do zapewnienia pełnej zgodności z zaleceniem Rady z dnia 21 czerwca 2013 r., w szczególności poprzez osiągnięcie wysiłku fiskalnego zaleconego przez Radę.
- (5) Zgodnie z art. 4 Protokołu (nr 12) w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i TFUE, Komisja dostarcza dane na potrzeby zastosowania tej procedury. W ramach stosowania tego Protokołu państwa członkowskie przedkładają dane na temat deficytu i długu sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz inne związane z tym zmienne dwa razy w roku, mianowicie przed dniem 1 kwietnia oraz przed dniem 1 października, zgodnie z art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2009 ⁽⁴⁾.
- (6) Rada podejmuje decyzję o uchyleniu decyzji w sprawie istnienia nadmiernego deficytu na podstawie przedłożonych danych. Ponadto decyzja w sprawie istnienia nadmiernego deficytu zostanie uchylona tylko wówczas, gdy prognozy Komisji wskazują, że deficyt nie przekroczy w okresie objętym prognozą wartości referencyjnej określonej w Traktacie na poziomie 3 % PKB ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2010/289/UE z dnia 2 grudnia 2009 r. w sprawie istnienia nadmiernego deficytu w Słowenii (Dz.U. L 125 z 21.5.2010, s. 46).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 473/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wspólnych przepisów dotyczących monitorowania i oceny projektów planów budżetowych oraz zapewnienia korekty nadmiernego deficytu w państwach członkowskich należących do strefy euro (Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 11).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 479/2009 z dnia 25 maja 2009 r. o stosowaniu Protokołu w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu załączonego do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Zgodnie z dokumentem pt. „Szczegółowe zasady wdrażania paktu stabilności i wzrostu oraz wytyczne dotyczące formy i treści programów stabilności i konwergencji”.

- (7) Na podstawie danych przedstawionych przez Komisję (Eurostat) zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 479/2009, w oparciu o dane przedłożone przez Słowenię w kwietniu 2016 r., program stabilności z 2016 r. oraz prognozę Komisji z wiosny 2016 r., uzasadnione jest sformułowanie następujących wniosków:
- po osiągnięciu w 2013 r. szczytowego poziomu, tj. 15 % PKB, w 2014 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych zmalał do 5 % PKB, a w 2015 r. do 2,9 % PKB. Zmniejszenie deficytu w 2015 r. było głównie spowodowane ustaniem środków jednorazowych (o wartości 1,1 % PKB), które miały negatywny wpływ na poziom deficytu w 2014 r., i znacznym zwiększeniem dochodów bieżących (o 1,4 % PKB), co z nadwyżką skompensowało wzrost wydatków bieżących (o 0,2 % PKB) oraz wzrost (o 0,2 % PKB) wydatków kapitałowych brutto wynikający z wyższego wskaźnika wykorzystania środków unijnych,
 - w przedłożonym przez rząd Słowenii w dniu 28 kwietnia 2016 r. programie stabilności na lata 2016–2019 przewiduje się, że deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych spadnie do poziomu 2,2 % PKB w 2016 r. i do 1,6 % PKB w 2017 r. W prognozie Komisji z wiosny 2016 r. przewiduje się, że w 2016 r. deficyt wyniesie 2,4 % PKB, a w 2017 r. – 2,1 % PKB. Oczekuje się zatem, że w okresie objętym prognozą deficyt utrzyma się na poziomie niższym od wartości referencyjnej określonej w Traktacie na poziomie 3 % PKB,
 - saldo strukturalne, tj. saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych w ujęciu uwzględniającym zmiany cykliczne i po skorygowaniu o działania jednorazowe i tymczasowe, pogorszyło się w latach 2013–2015 o 0,7 % PKB,
 - w 2015 r., ze względu na wartość rezydualną zmiany długu zwiększającą zadłużenie i wydatki jednorazowe, relacja długu do PKB wzrosła z poziomu 71 % PKB odnotowanego w 2013 r. do 83,2 % PKB. W prognozie Komisji z wiosny 2016 r. przewiduje się, że dług sektora instytucji rządowych i samorządowych osiągnął w 2015 r. szczytowy poziom i w 2017 r. zmniejszy się do 78 % PKB w wyniku zmniejszenia buforów środków pieniężnych.
- (8) Począwszy od 2016 r., czyli roku następującego po roku, w którym nastąpiła korekta nadmiernego deficytu, Słowenia podlega części zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu i powinna w odpowiednim tempie czynić postępy w realizacji swojego średniookresowego celu budżetowego, przestrzegając przy tym wartości referencyjnej dotyczącej wydatków, oraz spełniać kryterium długu zgodnie z art. 2 ust. 1a rozporządzenia (WE) nr 1467/97. W związku z tym wydaje się, że w roku 2016 istnieje ryzyko pewnego odchylenia od wymaganej korekty na poziomie 0,6 % PKB służącej osiągnięciu średniookresowego celu budżetowego. Przy założeniu kontynuacji dotychczasowej polityki wydaje się, że w roku 2017 istnieje ryzyko znacznego odchylenia od zalecanej korekty na poziomie 0,6 % PKB służącej osiągnięciu średniookresowego celu budżetowego. Zgodnie z prognozą Słowenia będzie w pełni przestrzegać przejściowych ustaleń w zakresie reguły dotyczącej zadłużenia w 2016 r., natomiast w 2017 r. będzie ich przestrzegać co do zasady. Ogólnie rzecz biorąc, w latach 2016 i 2017 konieczne będą dodatkowe środki.
- (9) Zgodnie z art. 126 ust. 12 TFUE decyzję Rady w sprawie istnienia nadmiernego deficytu należy uchylić, kiedy nadmierny deficyt w danym państwie członkowskim zostanie, w ocenie Rady, skorygowany.
- (10) W ocenie Rady nadmierny deficyt w Słowenii został skorygowany, a zatem należy uchylić decyzję 2010/289/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Z całościowej oceny wynika, że nadmierny deficyt w Słowenii został skorygowany.

Artykuł 2

Decyzja 2010/289/UE traci moc.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Słowenii.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 17 czerwca 2016 r.

W imieniu Rady
J.R.V.A. DIJSSELBLOEM
Przewodniczący

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL